

Волю окроніте.

Поет був готовий повести за собою весь український народ, його поезія стала прапором боротьби за незалежність України та соціальну справедливість на багато років вперед. Значення Т. Шевченка в українському національному відродженні важко переоцінити. Його поетичні твори справляли могутній вплив на формування національної самосвідомості та політичної активності передової громадськості та широких народних мас. Все життя він присвятив своїй країні, своєму народові. Патріотизм став основним сенсом його життя.

Шевченко є явищем української духовності, могутнім джерелом національної самосвідомості, учасником історичного життя народу, порадником, Батьком, навіть пророком майбутнього та апостолом правди, символом України. Україна була для нього всім, і він є нині всім для українців.

«ЄДНАЙМОСЯ Ж, БРАТИ МОЇ!»

Сокирко А.С., студ. 4 курсу факультету обліку і фінансів
Науковий керівник – М.Ф. Огійчук, професор кафедри бухгалтерського
обліку і аудиту, канд. екон. наук

*І оживе добра слава,
Слава України,
І світ ясний, невечірній
Тихо засіє...
Обніміть ся ж, брати мої,
Молю вас, благаю!*

Доля рідного народу, його духовне надбання були для Тараса Григоровича Шевченка метою його життя. Ціла епоха говорила про себе його словами від імені народу. Феномен Шевченка відбиває нашу національну природу, наше світосприймання, наше минуле, надію на майбутнє. Він символізує душу українського народу, втілює його гідність, дух, пам'ять Т. Г. Шевченка для нас більше, ніж великий поет, він національний пророк.

Політичні події сьогодення стурбовують кожного громадянина нашої Батьківщини, торкаються наших сердець та відлунням відбиваються в думках про єдність та незалежність рідної землі, нашої України.

Питання об'єднання України було актуальним для неї завжди. Здається, що на долі нашої неньки України чорними нитками виткані роздори, міжусобиці, поділи, переділи... І сьогодні ми спостерігаємо поділ України на різні частини, що спричинений, здебільшого, нагнітанням політичної ситуації, розбратом та реалізацією інтересів окремих громадян нашої держави. Ці постійні суперечки наших керманців за стільки років вже стали навіть звичними. Зокрема, ми зустрічаємо поділ, що був ще колись, тобто, поділ по Дніпру. Захід об'єднується за своїми ідеями, а схід має свої. Слід визнати, що ці поділи викликані невидимою стіною між двома частинами України, якої насправді немає.

Для Тараса Шевченка реалізація ідеї духовної соборності України була мрією життя. Він звертався до минулих поколінь, до своїх сучасників і до нас із

вами: «Обніміте, брати мої, найменшого брата, нехай мати усміхнеться, заплакана мати», - писав він, кажучи про стражденну Україну. Минуло майже два століття, але зараз на порядку денному стоїть та сама проблема: якщо немає солідарності, соборності, то цим завжди користуються вороги соборності і незалежності України.

Геніальний поет вірив у майбутнє, пророкував його. Вчорашні раби стануть творцями, змінять обличчя рідної землі. А люди "раді та веселі" зійдуться тими шляхами на спільну раду. З його уст звучали слова: "Борітеся — поборете", бо тільки в "своїй хаті своя правда і сила, і воля". Народ прагнув до правди, добра, духовного розкріпачення. Він вірив у самостійну державу. На жаль, ми так довго не мали її. Поезія Шевченка ще і ще раз переконливо доводила про те, яка прекрасна наша земля, багата українська мова, чудові традиції, звичаї, самобутнє мистецтво. Кобзар закликав любити цю країну, берегти її, жити в мирі: «Любітеся, брати мої, Вкраїну любіте.

Хотілося б, щоб кожен українець із гордістю міг сказати про свою приналежність до тієї країни, яка дала йому життя. Це питання стоїть гостро і в наш час, коли наша Батьківщина тільки-но стала на шлях свого самостійного розвитку, коли вона виборює своє місце на світовій арені.

Наша країна ніби весь час стоїть на перепутті, де кожен тягне її в свій бік, кожен закликає йти своїм шляхом. І сива «заплакана мати» мусить берегтися від омани сама й берегти своїх дітей.

Геніальному поетові вдалося підняти питання, яке завжди лишалося актуальним для нашої країни. З великим болем він говорить про те, що дуже часто ми в бажанні наслідувати когось сильнішого, могутнішого забуваємо про свої національні здобутки, про досвід багатьох поколінь наших предків: «Нема на світі України, немає іншого Дніпра, а ви претесея на чужину шукати доброго добра.

Тарас Григорович все своє життя зв'язав із долею України. Уся його творчість просякнута думкою про Україну і її добро. Він молився за Україну, закликав всіх: Свою Україну любіть, Любіть її... Для Шевченка доля України над усе: Мені однаково, чи буду Я жить в Україні, чи ні.

Як на мене Шевченко – унікальна особистість. Я пишаюсь тобою, Тарасе, за твій нескорений дух, за сміливі думки та слова. За твоїх часів, твоя творчість була героїзмом! Ти дійсно один з символів України, видатна особистість. Твої мрії про незалежність України, туга за козачими часами були незломними, а думки твої вільними та непідкореними. Твої надбання важко переоцінити...

Ми - нащадки славних козаків, ми – внуки воїнів УПА. У нас таке багате минуле, то хіба ми не заслужили прекрасного майбутнього? “Єднаймося ж, брати мої!” Ми заслужили кращого майбуття, тож чого його нам не здобути. Україна повинна бути єдиною та неподільною. Ми повчилися на помилках наших пращурів, і, надіюсь, більше їх не допустимо. Будьмо разом і тоді ми станемо не тільки географічним центром Європи, а й політичним, економічним і культурним. Адже ми цього варті.